

знаючи мѣсцевѣй отношенія, могли бы найлучше заняться высыланіемъ депутатій на Велеградскіе торжества. Тутъ подносишь комитетъ, що було-бы вѣльми краснымъ и похвальнымъ дѣломъ, если-бы поодинокій заможнѣйши братства церковній выслали на тое торжество одного або больше делегатовъ на власніи свои средства. При тѣмъ звертаемъ увагу всѣхъ желающихъ участвовать въ нашому Велеградскому торжеству на то, чтобы вже завчасу донесли о сѣмъ своїмъ намѣренію до тутешнаго русскаго комитету, чтобы той-же мѣгъ напередъ знати, якѣ буде число нашихъ путниковъ и щобъ мѣгъ отповѣдно тому постаратися для нихъ о зниженії цѣнъ карты подорожи и отповѣдне помѣщеніе въ самомъ Велеградѣ на часъ тамошнаго торжества.

При жичливѣй помочи загалу, мы пересвѣдченій, що обходъ тысячлѣтніи рѣчи смерти св. Методія, того найбѣльшаго Добротѣя, не лишь буде гдѣніемъ памяти сего св. Заступника нашего, котрого всѣ почитаемо, але дѣсть заразомъ свѣдоцтво непоколебимости до нашей св. вѣры и широкого привязанія для нашего, предками намъ переданого обряду.

Отъ русскаго Комитету для обходу св. Методіевскаго ювилею."

Прочь съ нетolerанцію!

II.

Языкіе рѣвноуправненіе въ Швайцаріи навели мы нарочно въ двоякій цѣли: разъ, щобъ поставити доказъ, що идеальне рѣвноуправненіе языкіе не есть въ загалѣ рѣчи десiderium и существує въ организмахъ державныхъ не бѣть нынѣ, не умаючи ихъ силъ и значенію, а оттакъ и тому, щобъ нашимъ компетентнымъ факторамъ законодательнымъ, якъ краевымъ такъ и державнымъ, выдемонструвати, що если мы Русины галицкіи о аналогичнѣ рѣвноуправненіе упоминаемся, то то наше змаганье чи, якъ называють его, та наша борба о національній права есть природныи, всесторонно оправданыи выплывомъ отчутыхъ нами потребъ и нѣкому не повинна бути страшно. Маємо при тѣмъ на оцѣ внесеніе послы Юл. Романчука въ послѣдній сесії сеймовій, котре лиши въ легонька дѣткнулось нашихъ ненормальныхъ отношеніи на поля школицтва, а мимо того, що стремить до имено и всѣмъ легко понятной цѣли просвѣтної, стѣтило на опозицію въ найвысшей власті школицтва.

На тихъ поляхъ доконечна у насъ якъ

найскорша реформа або основна направа похібокъ, зробленыхъ або за-для незнанія рускої справы, або въ нетolerанції національної, або въ боязни передъ утратою такъ солодкої на нынѣ а можливо гіркої въ будучности гегемонії. Если маленька Швайцарія не ропталась а противно скрѣпилась, продержуючись вище згаданої всесторонної толеранції языкікою, то и Австрія и Галичина наша въскала-бъ лише на простомъ наслѣдованию устройю державного, опертого на рѣвноуправненію національному. Подумаймо, що велика частина економичнаго лиха, обтягиваючогося въ упадку хлѣборобства, въ недостатку не то фабричнаго але и дрѣбнаго домашнаго промыслу, въ недостатку спблокъ торговельныхъ, и т. д. — выплыває у насъ въ Галичинѣ въ завято-го але и оправданого антагонизму національного, споводованого шовинистичною гегемонією и нетерпимостю, котрой въ сущности своїй можуть лишь руйнувати, а нѣкоги не буду-ютъ. Въ антагонизму тѣмъ вайшли мы вже такъ далеко, що въ поправу прикрыхъ и на-вѣть дуже прикрыхъ отношеніе економичнаго Галичини нынѣ не хоче нѣкто навѣть вѣри-ти и вѣзуває потрѣбнія реформы або виѣдною пословицею „най буде якъ бувало“, або стрем-лячи до усунення лиха, шукав ѿ средствами до того Богъ знає де, а толькъ не въ жерель самого вла т. въ неправильныхъ и — скажемо по правдѣ — нарочно неприродно унор-мованыхъ, сумныхъ относинахъ національ-ныхъ. Тамъ, де мѣгъ-бы васвитати хочь ма-лый рай, де жизненній силы оперти на богат-ствѣ краевомъ могли-бы поплысти широ-кою струю, де можна-бы покласти твер-дй основы до добробыту спблыми рука-ми посередствомъ неутральнихъ а люкратив-ныхъ асоціацій, де знайшовесь-бы и задатокъ до красной будучности народної, — тамъ все-му высокимъ валомъ станувъ въ дорожѣ слѣ-пий, фанатичный, поганый антагонизмъ національный, а керманичѣ долѣ краївої хо-дять съ катаректами на очахъ, бѣзъ всякої дальшии мысли и жюючи въ днія на день чу-жукою лаекою, выплываючою въ хвилевыхъ кон-стеляції, тѣшатся дарованою и навѣть невы-боротою гегемонією, поки руина економична не подорвє ихъ національної и политичноги силы.

Богато впрочемъ можна-бы на пôдставѣ тихъ сумныхъ даныхъ вывести що сумнѣй-шихъ гороскопѣвъ, если въ суспільности поль-ской не знайдеся въ найблизшомъ часѣ на столько енергії, щобъ вбрвавши съ поганою традицію, прїмитися за раціональну санацію національныхъ относинахъ. Матеріаль до того маємо нынѣ въ внесеніе послы Романчука, онъ мѣгъ-бы найтись и на кождомъ майже кроцѣ нашого щоденого житя. Нынѣ не можемо рефлектувати на всѣ широки хотій пекучій справы краевій, котрой годилось-бы вже разъ поставити на дневный порядокъ и пôдда-ти ихъ пôдъ объективну дискусію загалу, але такъ якъ всего наразъ годѣ отповѣдно пола-годити безъ попередного основного приготов-ленія, то на разѣ пôдносимо по сихъ рефлек-сіяхъ лишь дѣло школицтва нашого, пору-

щене внесеніемъ пос. Романчука.

Ограйднимъ фактамъ, впрочемъ пôдходачимъ пôдъ висказаній нами повыше бажанія, явля-ся отповѣдь выдѣлу поїтвового въ Равѣ рус-кѣ на окружникъ выдѣлу краевого въ дѣлѣ внесенія пос. Романчука. Выдѣль русского поїтвата предложивъ: „щобъ 1) на Руси въ школахъ народныхъ съ мѣшаною людностю були школы рускѣ, а польского языка, щобъ училися всѣ дѣти лишь яко предмету; 2) щобъ въ мѣстахъ Перемышли, Самборѣ, Стрюю, Бережанахъ и Коломыи вложено рускѣ гим-назії“.

Поминувши то, що надъ деякими змѣнами що до выбору мѣсть для гимназій потрѣбна ще дискусія (поминено Тернополь и Станиславовъ), — то однакожъ рускій выдѣль поїтвовый заявивъ въ дѣлѣ внесенія пос. Романчука достойно и розумно, отчуваючи очевидно кривду роблену Русинамъ и сумнѣ наслѣдки той кривди на всѣхъ поляхъ межи-народного краевого житя и розвою.

Доси незвѣстай ще отповѣди другихъ вы-дѣловѣвъ поїтвовыхъ въ тѣмъ дѣлѣ, тожъ и не можна ще нынѣ схарактеризувати успособленіе загалу репрезентантовъ поїтвовыхъ въ рускій часті Галичини. Маємо пôдставы до-гадуватись, що прихильно для внесенія п. Романчука отповѣдь не лишь одинъ выдѣль рускій. На всякий способъ мы тѣшимося, що правда, такъ довго нѣвечена, починає то ту, то тамъ визначуватися. Очевидно, въ дорожѣ стає ѿ богато шовинизму, пристрастія, упору и замороки, — але разъ хочь трохи визначивши, зможе огортати що разъ большій круги, котрой, маючи загальне добро краю на оцѣ, скажуть:

Прочь съ нетolerанцію, котра въ нынѣшніхъ часахъ не ялася народамъ, що мають претенсію звати себе культурными!

Переглядъ часописей.

(„Kijje Lwowski“ и „Gazeta Narodowa“ о проектахъ „Мира“. Час розумъ мати!)

Якъ звѣстно нашимъ читателямъ, то въ ред. „Мира“ виропвоя проектъ, щобъ центр. комитетъ виборчій польскій доповинивъ себѣ колькомъ миролюбивими Русинами въ цѣлі яко-съ мирної акції виборчої до рады державної. Проектъ сей осудили мы зъ нашого становиска а нынѣ подаємо голосы польскому прасы о нѣмъ. И такъ пише „Kijje Lwowski“ въ ч. 105 „Желанье „Мира“ зъ початку одобрили мы, бо стоячи вѣрно при основѣ унії Люблинської явно головешовъ Польшу, узнаємо рѣвновядність обохъ народовъ въ цѣлому обемѣ тымъ больше, що въ посідніхъ двайцяти рокахъ Русь галицька и українська мимо всякихъ противностей доробилася вже знаменитого числа интелигенції, котра съ презрѣніемъ отпирає пôдсузану собѣ горсткою перевертивъ пропаганду той самоти Руси съ Россією. Зъ познѣйши однакожъ статія „Мира“ пересвѣдчилися мы на диво, що онъ стремить до пôдчиненія веротѣвъ людовихъ пôдъ оїку вельможъ. Патронизація така пригадує намъ живо давнійшій отношенія патримоніальній и въ загалѣ цѣлу деморалізаційну оїкуему виборовъ дотеперішніхъ а на то все годѣ намъ пристати безъ уловно, бо люде наші пôдъ виѣзовъ чверть-вікової автономії и въ часті просвѣтъ школи-ної набрали вже достаточно самостїйности, щобъ дали вести себе на арканѣ. Покликан-

нє колькохъ або бѣльшого числа достойниківъ рускихъ въ складѣ центрального не вистарчить до заниниції пожеланого міра. Противно, ковеща радость посторонніхъ вороговъ, а мѣрній еготистич: почети, татули, івнійши — вигляди грошеві, по-чесо-сего“.

„Gazeta Narodowa“ же знову дається практично а широ перевеста, шо виїдѣль піekielskie zgniba, наколи-бъ пра-зродились бы рекриміація про виборахъ, що нѣкому не снілося. Гарантії ѹдѣ-якіхъ, бо и комитетъ центральний въ звѣстіи, чи призваний нимъ Русини пра-ими посередниками и чи существую-мітєтъ рускій пойде за ради сихъ ковъ. Въ конці каже „Gaz. Nar.“, що маємо до дѣла лишь съ концепцією, по-чому що дія роятися въ головѣ са-піє рошисловъ“.

„Слово“ наше любезнѣйше рушево тѣмъ зновъ зъ другою бочки. Оно не ви-ратись съ фактами, впрочемъ зовсімъ ѿ-ми, що въ поодинокихъ поїтвахъ виїдѣль виїлывають на верхъ рѣжонородні-туры и ради бы примінити до всего пра-бѣти!“ А згадуючи, що въ двохъ по-чесо-борчихъ, въ которыхъ до теперъ по-чесо-Ковальскій и п. Кулаковскій, пôддава-кандидатуру по-чесовъ соймовихъ п. фест-и проф. Романчука, уважає себѣ обѣ-якії, що округамъ виборчимъ зъ го-вівати уста, та ще до того кандидатуру Романчука кидати въ одинъ кішъ ста-польскою, — се дѣло не лишь крайній і країно нечестиве! И часъ бы скончи-сь винсивациєю такого рода або єсли они перешли вже въ кровь Марії нового редактора „Слова“, на часъ до того могла-бы редакція „Слова“ въ рѣ-шійшихъ актівъ руского комитету ви-ресвѣдчились ажъ надто, що „народ“ дугъ нѣгде позакулисовою роботою на-ку и що іхъ честного и патріотичноги можна безкарно обиджати ложними вѣ-ломи. Мы надѣмось навѣть, що цвѣтъ виборчій рускій упомінеся о скоробі-родовівъ такими виїтушеніями. І ви-клонять редакцію бодай на теперъ ѿ-бъективнѣшого трактования та виїб-акції виборчъ въ наїшніхъ предста-представляється кождому серіозно думан-твию рускому.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІХЪ

Австрійско-Угорска Монархія

(Зъ парламенту). Съ кінцемъ ѿ-ної и новими виборами мається рѣ-подобно якъ съ вѣйною въ Афганистанії вѣ-газети принесуть то завтра отклади-се має бути такожъ признаною загальні-ності теперѣшньої ситуації? Зъ офіцій-рель доносять теперъ на перекрѣ-вітії теперѣшніхъ вѣстямъ, що рада держави зовсімъ не буде скликана и що по-ческо-засідана авѣ прощаючи бесѣди; по-ческо-лишь письменне запрошеніе, що ді-

ловелось зробити того, що я хотѣвъ. Того-жъ вечера я виїхавъ зъ учи-го, довго не мѣгъ я отвѣсти очай ві-ховніхъ мѣсць, що навколо улусъ хо-вить, якъ живутъ інородці по-всіхъ а-їахъ, и разомъ розпытали гардії дѣла Назара Степановича и другихъ ін-кіхъ, якъ и онъ. Та не такъ скаже-далося. Якъ на тежъ пройдза-ликий начальникъ и мѣгъ дали другу пог-того я виїшовъ въ отогтау, та та-такъ ді-довелось зробити того, що я хотѣвъ.

Того-жъ вечера я виїхавъ зъ учи-го, довго не мѣгъ я отвѣсти очай ві-ховніхъ мѣсць, що навколо улусъ хо-вить, якъ живутъ інородці по-всіхъ а-їахъ, и разомъ розпытали гардії дѣла Назара Степановича и другихъ ін-кіхъ, якъ и онъ. Та не такъ скаже-далося. Якъ на тежъ пройдза-ликий начальникъ и мѣгъ дали другу пог-того я виїшовъ въ отогтау, та та-такъ ді-довелось зробити того, що я хотѣвъ.

На Архієрейській горѣ я роз-река-Микитою Василевичемъ и бѣльшими, що не зустрѣчавъ. Одболя я довѣдався, що минула лиха година. Хтось написавъ якого великого начальника, а що розказано было про таї беззаконія, що ві-Алтайскихъ горахъ. Показали на Микито-листь онъ написавъ, отъ него, якъ мѣжъ інородціми чоловѣкъ, буїмъ-бы ві-ци до всего лахо, и виїсли зъ учи-го таїкъ хотѣлось роздивитися за те, що ві-люде на сихъ дихахъ величезніхъ пог-бду мою, не довелось...

На Архієрейській горѣ я роз-река-

— Спасибо, менъ нѣкоги.

— Побѣмо! Вдовольню... Я тобѣ скриньку покажу... Така скринька маленька у мене... а тамъ... вексель... отъ якій оберемокъ лежить!

— промовивъ онъ и розвѣвъ руки на підъ однѣт другої, всѣ бѣть начальниківъ... Огъ якій я чоловѣкъ... Розумѣєшь теперъ, якій я... га-а?

— Розумѣю...

— Поганый я чоловѣкъ... га-а?... Якъ скажешь?

— Ну скажу...

— Не знаєшь?... Ну, узнай... Побѣмо до мене... Рому выпльмо, пріятелями станемо... У мене въ господѣ всі... и конфекты всякіи... и закуска, и вино ус... Побѣмо!...

— Нѣ, спасибо!

— Я-жъ кличу... побѣмъ... Удовольню тебе... Побачиши церкву, що я построївъ... Жѣнку мою побачиши...

— Я-бъ радійши душою, та не можна, нѣкоги, — отмагава я.

— Не хочешь, Назара цураєшь, га? — уразливо спытавъ онъ.

— Та просто не єду для того, що менѣ нѣкоги: у мене бѣльо дѣла и дорогій усякъ чистъ.

— Я тебе пошанувавъ... и ты мене поша-нуй... Розумѣєшь? Такъ ус... паны роблять, — промовивъ онъ.

— Розумѣю!... Я й пошаную вѣсъ... толькъ не теперъ, а другимъ разомъ, якъ буде у мене година. А теперъ нѣкоги не можна: менѣ нѣкоги.

— На тобѣ.. якій чинъ? — раптомъ спы-тавъ онъ, зновъ насупивши свої брови.

о 12 год. въ полуночне явился въ цѣацкой палатѣ на торжественне закрытые рады державной.

(Палата пановъ) разочала для 16 с. м. знову овонъ заѣданя. На заѣдане въ четверь пріѣли першій разъ такожъ митрополит Сембратовичъ и архіепископъ Моравскій и зложиши приреченье яко новіи члены палаты. По по-воду четвертого заѣдана палаты пановъ, отбываю въ второкъ парада вѣрноконституційныхъ членовъ палаты въ справѣ маючихъ залагодития предметовъ. Головнимъ предметомъ нарада була угода съ Пѣвничною желѣзницю а оттакъ предложеніе закона о волюгахъ. Говоритьъ, що ліберальніи члены палаты постановили не забирати голосу подчасъ дебатъ и здергатись отъ голосованія. Угода съ Пѣвничною желѣзницю, яко здається приде донерва нынѣ на порядокъ дневній. Шо же относится до закона о волюгахъ, то здаєсь, що справа ся дастъ причину до обширныхъ дебатъ. Одна часть ліберальныхъ членовъ палаты постановила голосувати за законо, наколи правительство заявитъ, що кладе на сей законъ велику вагу. Законъ динамитовий и предложеніе о желѣзницахъ ліокальнихъ, межи котрими есть такожъ и желѣзница Львовъ-Рава руска не на-трафили зъ жадної стороны на опозицію.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Конфліктъ въ Афганістанѣ. Цѣла спра-ва афганьска, яко она доос проявилась, подобна до той лавы въ вулканѣ, що разъ подносится ажъ підъ самъ край кратеру и кождомъ хвилі грозить отрашнимъ заливомъ и знищениемъ всякої житія органічного, то знову опадає въ долину и творить лиши баники, що пукнувшіи випускають лиши густі клуби дыму. Але въ вульканѣ ки-нить і клекотать, що ажъ земля докола дуднить і трасеся, а перелякані жителі стоять зъ далека і приготовані до втеки чекають лиши, коли наступить катастрофа. Отъ такъ то стоять рѣчи и ся справою афганьскою. Вѣсть за вѣтою долятє а до насъ, а одна страшніша яко друга: Россія зброяється, кажуть, і Англія не здотає по заду; войска россійскій посуваютса на полуночне до Афганістану, а англійскій знову зъ Индії туди на півночь; дрѣтъ телеграфичній межа Лондономъ а Петербургомъ не перестає грati, а дешевія шлютоя за дешевіями въ ріжкій сторони світа. Мало що не дотає, а почумо, що оба ворожі войска розмінуясь десь въ афганьскихъ горахъ и россійской безъ проливу крові зайшли вже до Индії, а англійскій співнілися ажъ підъ Москвою. На щастіе и на отраду для занепокоєної Европи яко бы ясный лучъ сонця середи темряви пробивається голосъ англійской „Pall Mall Gazette“, котра ось доносить: „Есмо въ тімъ щасливій положенію, що можемо оказати, що въ гля-ди на міръ въ послѣдніхъ двайзягъ чотири годинахъ значно поліпшилися, и що есть певна підстава, що всѣ трудности будуть могли залагодитись въ задоволючій спо-собѣ.“ Подобну вѣсть подають и зъ Вѣдія: „Въ тутешніхъ добре поінформованихъ кругахъ говорять, що справа афганьска на столько вже по-ліпшилась, що есть надія, що не пріеде до вѣни міжъ Россією а Англією, хочъ суть того пе-реконання, що найменша яко приключка могла бы знову въгляды на миръ зруинувати.“ Такожъ и зъ Берліна доноситься, що тамошня праса отзывається теперъ зъ більшимъ довѣремъ о въглядахъ на удержаніе мира. Після дешевія парискихъ зновъ пракцію такъ Франція яко і Німеччина ізъ держаньемъ мира, хочъ офіціально въ сѣмъ дні не виступають. Такъ представляється теперъ афганьскій конфліктъ зъ лиця; приглянемо ся теперъ яко въглядась онъ зъ лівого боку. Англія зброяється; адміраліція постановила узброгти що чотири кораблі зъ маринаркою торговельною, зъ которыхъ два мають бути ужити на стаціяхъ австральскихъ. Число узброєнихъ кораблівъ воен-ныхъ призначенихъ до активної служби есть такъ велике, що до обсадженія всѣхъ мѣсць офицарокъ треба було покликати резервовихъ офицарівъ маринарка. Въ Индіяхъ запланував рухъ яко бы вже середь вѣни; въ Бомбай цѣле побереже и пристави узброєно торпедами, а до мѣста привезено чотири міліоны картушовъ. Въ кру-гахъ маринарокъ настало велике зворуванье. Россійскій агенты доносять, що Англія зробила зъ властителями складовъ вугла на островѣ Готландинъ въ балтійскомъ морі умову, після котрої властителі тамошній обовязалися доставчувати й вугла. Швеція узброею свои кораблі для удержанія неутралності на балтійському морі. Зъ Портсмутомъ (Portsmouth) доносять, що адміністрація завѣза вѣхъ пенсіонованихъ моряківъ понизи-ше п'ятдесятъ лѣтъ, щоби тѣ зъ нихъ, котрі сходили бы вступити знову до маринарка, внесли яко найкороче свою прошенія. На все тѣ отпові-дає Россія ось яко: „На Чорномъ морі приказали правительство яко найкороче укрѣпляти портові мѣста, а именно Одесу, Николаївъ і Севастополь. Въ Одесѣ порѣшило правительство въ до-різь субмісії отдать заразъ роботи около укрѣ-пленя вѣхдної часті пристанія и назначило на се 400.000 рубльвъ. Роботи мусяти до літа бути укінчены. Въ Николаївѣ і Севастополі будуються новій кораблі панцирні, а товариство, котре під-валило ся роботи, постановило продовжати ро-боту въ ночі, що и дѣлється при помочі електричнаго освѣтлення. На Балтійскомъ морі приказало міністерство маринарки поставити военну флотилю зъ лодей торпедовихъ і каноніркъ для оборони Фінляндскаго побережя. На границѣ Афганістану възвалено вже — яко доноситься зъ Одеси до „Times“ — армію, складающуюся зъ 20.000 людей въ друге только стоитъ въ Самаркандѣ и може найдашьше до трехъ недель добраться до Герату. Въ цѣлобѣ Россії ружъ военный незвичайно ожи-

вленій и всюди робляють яко найбльш приго-товані. Такъ отже стоить справа афганьска, а тымъ часомъ підъ напоромъ непевності и небез-печній вѣни терпіть цѣла Европа. Торгъ гро-шевий значно ослабъ, валюта упала, а крахи въ ріжкіхъ сторонахъ Европы на порядку днев-ній. Въ Россії, особливо въ Одесѣ збіже-значно подорожѣло, бо правительство скучовує его и робить величезніи запасы. Пригнобленіе економічніе на саму лишь згадку о вѣни стало такъ огражненіе, що вже отзываються голосы, на-кликаючи до залагодженія конфлікту и удержанія мира, бо інакше руна економічна майже въ цѣлобѣ Европѣ не дастъ оминуты. Що вийде зъ оего конфлікту и яко бѣть законічніе бѣть повене до Ярослава 10.000 зр. — Безпроцентовій позичка на ярі засѣви зъ фонду краевого получили дальше поїздти, а вименно: підгаецкій 1.700 зр., калускій 1.390 зр., саноцкій 800 зр., самборскій 1.500 зр.

Бельгія. Бельгійскому парламентови буде незадовгов предложеній проектъ закона, даючій королеви Леопольдові II право до обиати верховної власти въ новоутвореній державѣ надъ Конгомъ. Справа ся має бути залагоджена ще передъ кінцемъ місяця маї і яко сподѣваються не найде кінцемъ въ жадній зъ обохъ падать.

Данія. Зъ Копенгагеніи доносять, що всѣ фракції опозиційній приготовлюють величезній митингъ, котрый має запротестувати противъ ка-бінету Еструса. Сторонництво опозиційній ста-расе такожъ зобрати депутатії селянъ зъ всіхъ сторінъ краю. Зборы, яко теперъ отбу-ваються по ріжкіхъ мѣсцяхъ, мають на цѣлі на-клонити селянъ до отмовленя податковъ. Просли зъ опозиції стараються вмовити въ селянъ, що спосібомъ найскоріше причиняется до усу-нення тепершнього кабінету. Палата пословъ по-становила заразъ по скликаню парламенту въ осені поставити министрівъ въ стань обжало-ванія.

Туреччина. До „Pol. Corresp.“ доносять зъ Константинополья, що Порта рѣшилась на слу-чай заострення россійско-англійскаго конфлікту придергувати точної неутралності. Въ турец-кіхъ кругахъ дипломатичніхъ увѣрюють, що Порта не получила жадного завозвана нѣ зъ Петербурга въ зъ Лондону, щоби стануто по чійськимъ сторонамъ. Поргхдати передовсѣмъ оте, щоби доказати Россії, що она на случай завозвана, щоби отворила Дарданелль готова єсть держатись точно существуючихъ въ сїй справѣ трактатовъ. У всѣхъ кругахъ турецкихъ бояться дуже злыхъ наслідківъ, яко можла-бы для Туреччини принести вѣна россійско-англійска навѣть въ тоги коли-бы Туреччина тою придергувалась неутралності. Зъ другої сторони знову сподѣваються, що на случай, коли-бы Англія змушена була откликати своїхъ войскъ зъ Египту, Туреччина отзыкала бы тамъ свої права.

НОВИНКИ.

— 1000-лѣтній роковини смерти св. Методія обходяються нынѣ торжественно по всѣхъ рускихъ церквяхъ у Львовѣ. Въ богослуженію въ Успенській церквѣ взяла участіе цѣла рука гимназії. Под-часъ торжественна службы Божої въ архікатедральній церквѣ св. Георгія посвячено памятнику поставленому въ память торжества. Вечеромъ нынѣ будуть ілюмінованій купола церкви архика-теоральной, вежа Ставроцігійска съ церквою, дому того Института а такожъ і другій публичній приватій будинки рускі.

— „Народна Торговля“ выплачує дивіденди: 1) членамъ уплатившемъ поїздъ по конецъ червня 1884 р. по 17%, с. е. бѣть кождихъ 10 зр. вложенихъ на уїздъ, 2) по 1 зр. 70 кр.; 2) членамъ уплатившемъ уїздъ по червня ажъ до 20 січня 1885 р. по 8%, с. е. бѣть кождихъ 10 зр. по 80 кр. — „Народна Торговля“ чилоть теперъ 435 членовъ. „Господары и Промышленники“ взы-ває въ послѣдній (7-момъ) числі П. Т. Земля-кобѣ і церковній Братствѣ, щоби громадою вступили до товариства, вкладаючи бодай одинъ уїздъ (10 зр. і 1 вісісової). „Въ соединеню велика сила — пише „Господары и пром.“ — і зъ по-динокихъ тыхъ десятокъ, котрі остаються власно-стю члена і процветають, можуть узбривати десятки і сотки тисячъ і уможливити розширеніе Торговли по всѣхъ сторонахъ Галичини. Кромѣ уїздъвъ прымаюто гроші і на книжки щадничнія на 5%.

— Рускій народний театръ Біберовиць і Грінєвіцько-го зачине дні 16 (28) цвітня представлення въ Золочевѣ. Товариство драматичнє дастъ въ Золочевѣ лиши 6 представленій а именно: 1) „Гуки и гу-сошки“, комедія М. Балуцкого; 2) „Дзвоны зъ Корпевіль“, комична оперетка, музика Плянкета; 3) „Новый дѣбонік“, оперета Данила Млаки съ музику І. Воробкевича; 4) „Сокольска добра“, народна мельодрама съ музику Воробкевича; 5) „Інтрига и любовь“, трагедія Шилера, перевѣдь Єзерського і 6) „Федора“, драма В. Сарду. — Подаючи симъ до вѣдомості золочевскихъ яко і доокрестныхъ нашихъ земляківъ програму драматичніхъ представлений, мы перевѣдченій, що пріятель народної сцени громаднімъ посѣщеніемъ театру поможетъ народному драматичному товариству сповінити его велику проовѣтніу задачу, и дадуть доказы, що уміють цѣнити працю на на-ївій народного освѣдомлення. — Балеты абордажній по б. зр. на 6 представлень можна вже тепер купувати въ торговли п. Кордецкого въ Золочевѣ.

— Св.-Методієвське торжество и нашій порядки. Коли церковна власть духовна оголосила день 6 (18) с. м., въ котрому обходяються 1000 лѣтнія память смерти св. Методія, великомъ святомъ и поста-

новила обходити его съ величимъ торжествомъ, то рука молодѣжь школи въ школахъ народ-ныхъ у Львовѣ змушена була явитися оего днія яко завѣглы, яко бы до щоденни праць, бо ради школи краєва въ словечкомъ не завѣдомила молодѣжь руску о сѣмъ святѣ, не даючи зъ ува-ги на се свято дирекціямъ львівськихъ школъ на-родныхъ жадної дарктиви. Хто сemu винен? Чи митрополіт ординарія може забувъ о сѣмъ дній позѣдомити ради школи краєву, чи ради школи краєва, забувши, що повинна бути „кра-евою“?

— Зъ фондовъ запомоговихъ, котрими розпоряджає намѣстництво, вислано на роботи публичній для доставлення заробку потерпѣвшимъ бѣть повене до Ярослава 10.000 зр. — Безпроцентовій позичка на ярі засѣви зъ фонду краевого получили дальше поїздти, а вименно: підгаецкій 1.700 зр., калускій 1.390 зр., саноцкій 800 зр., самборскій 1.500 зр.

— Въ Кристинополі отбудеся дні 30 л. цвітня с. р. о год. 10 передъ полуночью зборъ дяківъ въ монастири Вс. оо. Василіянъ. Зборъ розпочне торжественнымъ богослуженіемъ въ церквѣ приходській. Всі интересованій зволять яко най-численнѣше въ часія маї і вчасно явитися, щоби въ томъ дній порозумѣти. — За комітетъ: И. Полот-никюкъ, дякъ і учитель опіу.

— Пана надавъ всѣмъ тремъ церквамъ въ Тернополі отпогуты на 10 лѣтъ. Вир. матр. Сильве-стрівни надавъ пана власть уදбляти новий от-пустъ въ годину смерти.

— Маршалокъ краевий дръ Зыблічевичъ виїхавъ сими дніми до Вѣдія на заѣдана палаты пановъ.

— Новий територіальний подѣль краю. Въ послѣдній десяточкі лѣтъ переведено въ Галичинѣ колька змѣй въ організації поодинокихъ судовихъ і політичніхъ округовъ, но мимо того не може дотепершнього територіального подѣлу краю — хочбы увзгляднати і та змѣни — назвати послѣднімъ і пріоритетнімъ до потребъ жите-лів. Въ виду того виїдься виїдъ краевий звездо-виміру въ сіяниці ініціативи до обряду конгрегаційної церкви і получивъ по-зволеніе отпраявляти богослужебній обряди для жи-дівъ, складаючихъ громаду і бажаючихъ до неї приютити. Рабіновичъ вернєся до Кишинева нѣйнѣвъ завтра, щоби сяяктувати великденъ се-редь своеї громади і отпраивать богослуженіе въ дотепершньому дому молитви, открайтімъ ще въ грудні, де онъ отпраявляє молитви на свята Роздва.

— Переїхтrenій хитрошт. Недавно взяли до вѣ-ска бранця, що удававъ глухого. Его отставили до гарнізонового шпиталю і лишили на оборо-вації. Рекрутъ держався въ ової ролі дуже добре і вже мали его пустити на волю, коли разъ лѣкарь зближившися до свого товариша

оказавъ до него, вказуючи на симулянта ось яко слова: „Бѣдакъ! навѣть нѣчого не знає о томъ, що ему рано черезъ похіпку давемъ отрубъ“. Рекрутъ збрвався яко іспареній і зачавъ благати, щоби его ратували, „Не бѣдся!“ потѣшавъ хитрого ескульпъ — „дадутъ тобѣ лѣкъ въ касарнѣ“.

— Кровава кульпъ, про которую чули мы хиба въ наукахъ, есть теперъ въ высшихъ сферахъ па-ризкого товариства просто спортомъ. Горячкове житіе зденервованихъ дамъ великого паїзкого сївта увело въ моду напередъ сильне уживанье морфини, но незадовгов средство се показало не достаточнимъ до піддергвання зруйнованихъ нер-вовъ і паїзкій аристократки зачали звичайній рапішній напіткъ застути въ свїжою кровю. Сотки екіпажівъ чекали раненіко передъ рѣзнями зъ отка виносли псклянка за склянкою червоного горячайшаго напіткъ зъ крові. Но показало-ся, що и того за мало. Теперъ якісь лѣкарь о-сновувавъ заведеніе, въ котрому зденервованій паїзкій скріплюють в

Надіслане.

Заявленіє.

По поводу заключеннаго нами займа у іностранніхъ русскихъ капіталістовъ, появляються почасе за послідній времена въ ін'ко торъхъ органахъ польської печати злобни и тенденційні вѣсти на счетъ тепер'шнаго по ложенія дѣлъ въ нашемъ Заведенії. Задная мысль всѣхъ тихъ недѣльнихъ сообщеній обна ружається рельєфно въ сопровождающихъ та ковы коментаріяхъ, наполненныхъ пристраст ними придирками и желчными выходками, вмѣсто об'єктивного а обстоятельного розбора дѣла, чого надіялись слѣдовали бы уже въ інтересѣ общественного блага отъ всей краевої печати безъ различія національно-политическихъ возврѣній.

Во виду того заявляемъ рѣшительно, що состояніе нашего Заведенія сего дня вполнѣ обезпечено и упрочено — и просимъ всѣхъ интересованихъ не даватись мистификовати и тревожити голосами недоброжелателей, пре слѣдующихъ всегда и всюди одну завѣтную цѣль: позорити всякихъ учтивыхъ начинаній.

Общое рольничо кредитовое заееденіе для Галичини и Буковины зарегистрированое общество зъ неограничену порукою.

Львовъ днія 4 (16) апрѣля 1885 г.

Дирекція.

Кур'є збіожа
зъ днія 8 цвѣтня 1885.

Цѣна за 100 кильограммовъ.

	вр	кр.	вр	кр.
Шеница червона	6 95	7 60		
Жито	6 35	6 55		
Ячмінь	6	7 90		
Овесъ	6 20	6 45		
Гречка	6 75	7 25		
Кукурудза стара нова	5 50	6 50		
Пріоц	—	—		
Горохъ до варки	7 50	9 50		
" нас.	5 25	7		
Сочевиця	8	13		
Фасоля	—	—		
Бобъ	—	—		
Выка	5 25	5 75		
Конюшина (передна)	32	50		
Аніж	—	—		
" плоский	—	—		
Кмінь	—	—		
Рѣшакъ зимовий лѣтній	11 50	12		
Ржій (Лынникъ)	—	—		
Насѣннє льняне	—	—		
Насѣннє конопляне	—	—		
Хміль за 100 кил.	60	90		

Маю честь оповѣстити П. Т.
Публіцѣ, що съ днемъ 1 л. лю
того с. р. открываю

ТЕХНИЧНУ КОНТОРУ

при ул. Городецкій ч. 39, на 2 поверхѣ
для виготовленія всякого рода
планівъ для будовель, роботъ
сніцерскихъ, столярскихъ и т.
п., зарбно такожъ кошторы
свѣтъ, обрахунковъ и всякого
рода техническихъ роботъ.

Василь Нагірний.

РОЛЬН.-КРЕДИТОВОГО ЗАВЕДЕНИЯ

для Галичини и Буковины,

у власномъ дому підъ ч. 2. при улиці Орменській,
отбудеся днія 4 л. мая 1885

и въ дніяхъ слѣдуючихъ въ години урядовій передъ и пополудній

ПУБЛИЧНА ЛІЦИТАЦІЯ

запавшихъ по д. 31 Грудня 1884 а не выку
пленихъ заставовъ,

а іменно:

дорогоцѣнностей, коралльвъ, зегаровъ, образовъ, то
варовъ мануфактурныхъ, предметовъ до убрання и
постель и др. виробовъ.

Пролонгати и викупы будуть принима
тися до дня лицитації.

Львовъ, днія 2 (14) цвѣтня 1885.

ДИРЕКЦІЯ.

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядовъ, образовъ, ризъ и книгъ

ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА

ВЪ СТАНІСЛАВОВЪ,

поручач Всечестному Духовенству, славетнимъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокоповажній
Публіцѣ богатый выборъ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарівъ, балдахиновъ, хоруговъ, фанъ, плащеницъ, образовъ малюваныхъ на бляшѣ и полотнѣ, до иконостасовъ, престоловъ и на стѣни церковній; болтарки або образы процесіональній; хрестовъ напрестольныхъ, ручныхъ и процесіональніхъ; хрестовъ жалѣзныхъ на гробы и полѣвыхъ, Евангелій, патрицій, чаши, ампулки, дарохранительниця, дароносница, хлѣбниця до Всенощного, кадильница, поликандровъ (пауковъ), подсвѣтниківъ (лѣхтарівъ), канделябрвъ, лимпиниць, свѣтла церковного, дивановъ, цвѣтівъ и проч.

Великій складъ товарівъ срѣбреныхъ зъ хиньского срѣбла, а іменно:

Лыжки, вилки, ножъ столовій и десертовій, лижочки до чаю и кави, чайники, цукорнички, тацки, коробки ва масло и сыръ, заставы столовій на овочій и тѣста, лѣхтарівъ, канделібріи столовій и проч.

1219

по найдешевшихъ цѣнахъ

7-52

Всѣ замовленія въ вартости 100 зр. висылається франко.

Цѣники въ рускому языку висылаються на жаданіе отвортою поштою даромъ

Опакованье даромъ.

Выдаваець и редакторъ: Іванъ Белай.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручач 1315 21-?

препараты зъ гумы и виробы кавчуковій
для потребу хірургічніхъ и іншихъ подобніхъ.

Ц. к. генеральна дирекція

австрійскихъ жалѣзницъ державныхъ.

Висить зъ плаву юди важный бѣль 15 лютого 1885 р.

Отъїздъ зо Львова:

Поездъ мѣшаний о 6 год. 40 мин. рано до Стрыя.

Поездъ особовий о 11 год. 25 мин. передо полуднемъ до

Стрыя, Станіславова, Дрогобича, Борислава, Хирова.

Поездъ мѣш. о 6 год. 45 мин. вечеромъ до Стрыя, Стані

славова, Гусятини, Дрогобича, Хирова, Загоря, Звар

дона.

Приходять до Львова:

Поездъ мѣшаний о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыя, Станіславово

ва, Хирова, Загоря, Звардона.

Поездъ особ. о 4 год. 17 мин. по полудинъ зъ Стрыя, Стані

славова, Дрогобича, Борислава, Хирова.

Поездъ мѣш. о 1 год. 39 мин. въ ночи зъ Гусятини, Стані

славова, Стрыя, Дрогобича, Борислава, Хирова, Загоря,

Звардона.

Приходять до Львова:

Поездъ мѣшаний о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыя, Стані

славова, Дрогобича, Борислава, Хирова.

Поездъ мѣш. о 1 год. 39 мин. въ ночи зъ Гусятини, Стані

славова, Стрыя, Дрогобича, Борислава, Хирова, Загоря,

Звардона.

Приходять до Львова:

Поездъ мѣшаний о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыя, Стані

славова, Дрогобича, Борислава, Хирова.

Поездъ мѣш. о 1 год. 39 мин. въ ночи зъ Гусятини, Стані

славова, Стрыя, Дрогобича, Борислава, Хирова, Загоря,

Звардона.

Приходять до Львова:

Поездъ мѣшаний о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыя, Стані

славова, Дрогобича, Борислава, Хирова.

Поездъ мѣш. о 1 год. 39 мин. въ ночи зъ Гусятини, Стані

славова, Стрыя, Дрогобича, Борислава, Хирова, Загоря,

Звардона.

Приходять до Львова:

Поездъ мѣшаний о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыя, Стані

славова, Дрогобича, Борислава, Хирова.

Поездъ мѣш. о 1 год. 39 мин. въ ночи зъ Гусятини, Стані

славова, Стрыя, Дрогобича, Борислава, Хирова, Загоря,

Звардона.

Приходять до Львова:

Поездъ мѣшаний о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыя, Стані

славова, Дрогобича, Борислава, Хирова.

Поездъ мѣш. о 1 год. 39 мин. въ ночи зъ Гусятини, Стані

славова, Стрыя, Дрогобича, Борислава, Хирова, Загоря,

Звардона.

Приходять до Львова:

Поездъ мѣшаний о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыя, Стані

славова, Дрогобича, Борислава, Хирова.

Поездъ мѣш. о 1 год. 39 мин. въ ночи зъ Гусятини, Стані

славова, Стрыя, Дрогобича, Борислава, Хирова, Загоря,

Звардона.

Приходять до Львова:

Поездъ мѣшаний о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыя, Стані

славова, Дрогобича, Борислава, Хирова.

Поездъ мѣш. о 1 год. 39 мин. въ ночи зъ Гусятини, Стані

славова, Стрыя, Дрогобича, Борислава, Хирова, Загоря,

Звардона.

Приходять до Львова:

Поездъ мѣшаний о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыя, Стані